

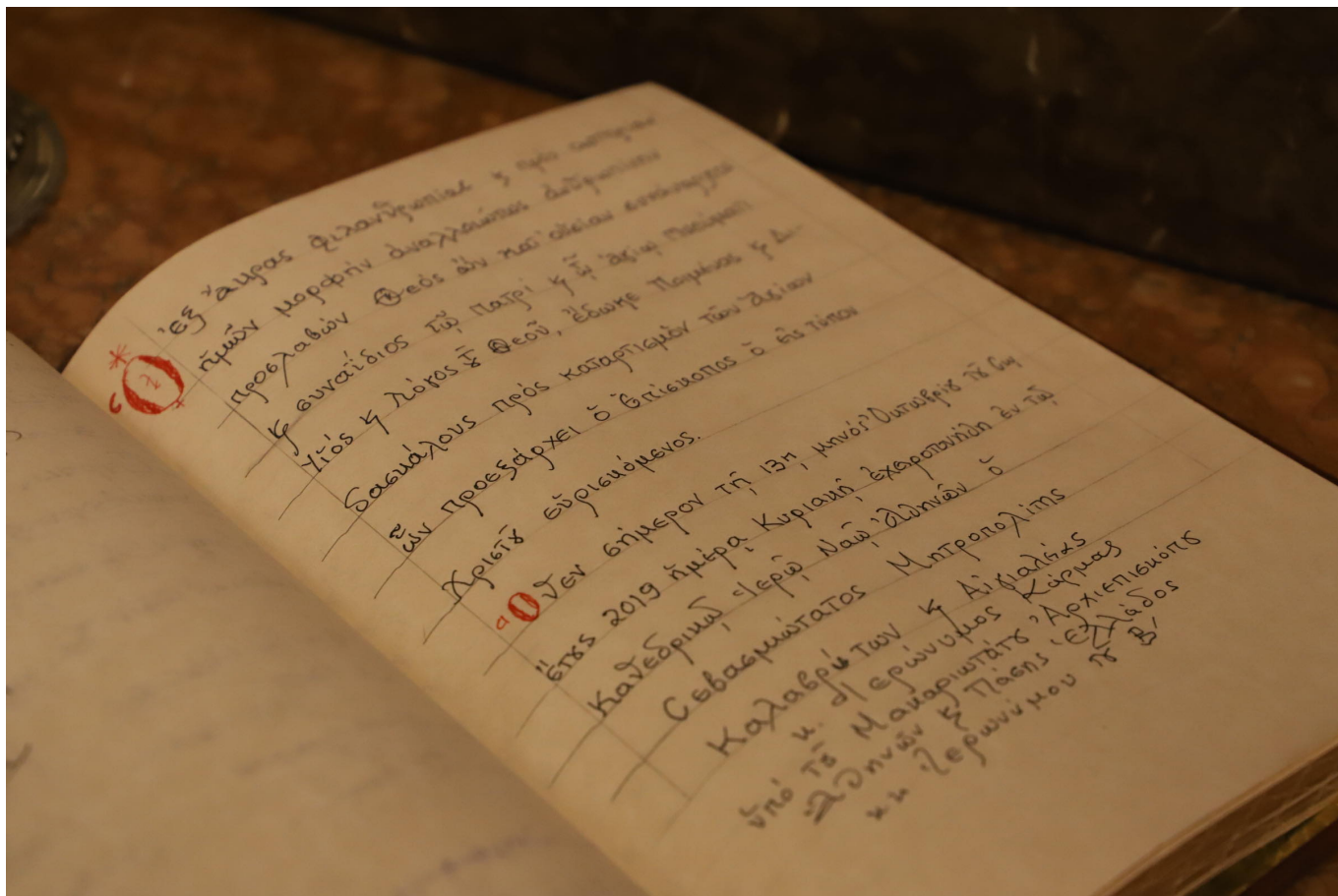
13/10/2019

Ο χειροτονητήριος λόγος του νέου Μητρ. Καλαβρύτων

/ [Επικαιρότητα](#)

**Ο χειροτονητήριος λόγος του νέου Μητροπολίτη Καλαβρύτων και
Αιγιαλείας κ. Ιερωνύμου**

Δείτε ολόκληρο το βίντεο με τον χειροτονηστήριο λόγο:

Ἀρ-χι-ε-πί-σκο-πε Ἀ-θη-νῶν καί πά-σης Ἑλ-λά-δος κ. Ἰ-ε-ρώ-νυ-με, σε-πτέ Προ-κα-θή-με-νε τοῦ ἱ-ε-ροῦ Συν-θρό-νου τῆς κα-θ' Ἑλ-λά-δα ἀ-γι-ω-τά-της τοῦ Χρι-στοῦ Ἐκ-κλη-σί-ας,

- Σε-βα-σμι-ώ-τα-τε Μη-τρο-πο-λί-τα ἀ-πό Κα-λα-βρύ-των καί Αἰ-γι-α-λεί-ας

κ. Ἀμ-βρό-σι-ε,

- Σε-βα-σμι-ο-πό-θη-τε τῶν Ἰ-ε-ραρ-χῶν χο-ρεΐ-α,

- Τί-μιον πρε-σβυ-τέ-ριον, Χρι-στοῦ δι-α-κο-νί-α, Ὁ-σι-ώ-τα-τες Μο-να-χές, Ἀ-ξι-ό-τι-μοι ἐκ-πρό-σω-ποι τῶν πο-λι-τι-κῶν, αὐ-το-δι-οι-κη-τι-κῶν, στρα-τι-ω-τι-κῶν καί λοι-πῶν ἀρ-χῶν καί ἐ-ξου-σι-ῶν,

- Ἑλ-λο-γι-μώ-τα-τοι κ. κα-θη-γη-ταί,

- Λα-έ τοῦ Κυ-ρί-ου εὐ-λο-γη-μέ-νε.

«Τίς εἰ-μί ἐ-γώ, Κύ-ρι-έ μου καί τίς ὁ οἶ-κος μου, ὅ-τι ἡ-γά-πη-σάς με ἕως τού-των;» (Β΄ Βα-σι-λει-ῶν 7,18)

Πε-ρί-φρον-τις καί πε-ρι-δε-ής στέ-κο-μαι ἐ-νώ-πιόν Σας, τι-μι-ω-τά-τη ὁμή-γου-ρις, ἰ-χνη-λα-τῶν μέ φό-βον, ἀ-πο-ρί-αν καί θάμ-βος τά πε-ρί ἐ-μέ σή-με-ρον, ἐν Ἐκ-κλη-σί-α πλη-θού-ση, τε-λού-με-να τοῦ Θε-οῦ μυ-στή-ρια, ἐ-πα-να-λαμ-βά-νων ἐκ καρ-δί-ας συν-τε-τρι-μέ-νης καί δι-α-πο-ρού-σης τά τοῦ θεί-ου Χρυ-σο-στό-μου λό-για: **«Ἄ-ρα ἀ-λη-θῆ τά συμ-βάν-τα πε-ρί ἡ-μᾶς; Καί γέ-γο-νεν ὄν-τως τά γε-γε-νη-μέ-να, καί οὐκ ἐ-ξη-πα-τή-με-θα; Οὐ-δέ νύξ τά πα-ρόν-τα καί ὅ-ναρ, ἀλ-λ'- ἡ-μέ-ρα ὄν-τως ἐ-στί καί ἐ-γρη-γο-ροῦ-μεν ἅ-παν-τες; Καί τίς ἂν ταῦ-τα πι-στεύ-σει-εν, ὅ-τι ἡ-μέ-ρας οὖ-σης, νη-φόν-των ἀν-θρώ-πων καί ἐ-γρη-γο-ρό-των, μει-ρα-κί-σκος εὐ-τε-λῆς καί ἀ-περ-ρι-μέ-νος πρός ὕ-ψος ἀρ-χῆς ἀ-νη-νέ-χθη το-σοῦ-τον;»** (Ι. Χρυ-σο-στό-μου, Ὅ-τε πρε-σβύ-τε-ρος προ-ε-χει-ρί-σθη....)

Ταῦ-τα καί τοια-ῦτα, ἐν φό-βῳ καί τρό-μῳ, δι-α-λο-γι-ζό-με-νος πα-ρί-στα-μαι σή-με-ρον ἐ-νώ-πιόν σας ὑ-πα-κού-ων, εἰς τήν φω-νήν τοῦ Κυ-ρί-ου μου, τοῦ κα-λέ-σαν-τός με εἰς τοῦ-το τό ὑ-περ-μέ-γι-στον ἐκ-κλη-σι-α-στι-κόν λει-τούρ-γη-μα, τῆς πα-να-γί-ας δη-λο-νό-τι Ἀρ-χι-ε-ρω-σύ-νης, νο-ου-μέ-νης κα-τά τόν θεῖ-ον Συ-με-ών Ἀρ-χι-ε-πί-σκο-πον Θεσ-σα-λο-νί-κης «ὡς δῶ-ρον ἴ-διον καί μό-νον ἔρ-γον Θε-οῦ». Με-τά δέ-ους πολ-λοῦ ἐ-νω-τί-ζο-μαι τῆς θεί-ας ἐ-κεί-νης ἐκ-φαν-το-ρι-κῆς φω-νῆς λε-γού-σης τό «ἀ-νά-βα ὦ-δε», εἰ-σελ-θε εἰς τόν γνό-φον τῆς θε-ο-πί-ας, πο-ρεύ-ου πρός τήν ἄρ-ρη-τον φω-το-χυ-σί-αν τῆς Πεν-τη-κο-στῆς, ἐ-πεὶ «πρός τό φῶς ὁ-δη-γεῖ ὁ ἀρ-χι-ε-ρεὺς, ἐκ-μι-μού-με-νος Χρι-στόν τό φῶς τοῦ κό-σμου....καί πρός αὐ-τόν ἅ-γει τούς ἐ-πο-μέ-νους αὐ-τῷ». Ἡ φω-τι-στι-κή καί τε-λει-ω-τι-κή τά-ξις τῶν ἀγί-ων Ἀρ-χι-ε-ρέ-ων, «τό δυ-σα-νά-βα-τον τοῦ-το ὕ-ψος» συ-νι-στᾷ τό τε-λει-ό-τε-ρον δῶ-ρον τοῦ Θε-οῦ εἰς τήν Ἐκ-κλη-σί-αν Του καί τόν κό-σμον ἅ-παν-τα. Ἐκ τῆς πα-να-γί-ας Ἀρ-χι-ε-ρω-σύ-νης «πᾶν δώ-ρη-μα ἡ-μῖν καί φω-τι-σμός κα-τα-πέμ-πε-ται, καί θε-μέ-λιος αὖ-τη καί ἀρ-χή καί πη-γή δε τῆς εὐ-σε-βεί-ας ἐ-στί καί ρί-ζα.» (Συ-με-ών Θεσ-σα-λο-νί-κης). Θρό-νος Ἀ-πο-στο-λι-κός ἡὐ-πρέ-πι-σται ἐ-νώ-πιόν μου σή-με-ρον, θρό-νος Γεθ-ση-μα-νεί-ου ἀ-γω-νί-ας, Σταυ-ροῦ, θυ-σί-ας ἀλ-λά καί Ἀνα-στά-σε-ως, κα-τά-στι-κτος μέν τοῖς μό-λω-ψι ἀλ-λά καί παν-σθε-νουρ-γός, θρό-νος ὑ-ψί-στης εὐ-θύ-νης ἀλ-λά καί ὑ-περ-βαλ-λού-σης τι-μῆς, κα-θώς «καί τάς κλεῖς διὰ τοῦ Πέ-τρου τοῖς ἀρ-χι-ε-ρεῦ-σι ὁ Χρι-στός ἐ-χα-ρί-σα-το».

Ὁ Ἀρ-χι-ε-ρεύς , ὡς ἔμ-ψυ-χος εἰ-κὼν τοῦ Θε-οῦ, (ἅ-γιος Νι-κό-δη-μος ὁ Ἀ-γι-ο-ρεί-της), ὡς ἄγ-γε-λος Θε-οῦ, εἶ-ναι ἡ πη-γὴ παν-τός ἀγα-θοῦ καὶ πά-σης εὐ-λο-γί-ας κα-θὼς «τά πάν-τα δι-΄ -αὐ-τοῦ τά τῆς Ἐ-κλη-σί-ας τε-λεῖ-ται» (Συ-με-ὼν Θεσ-σα-λο-νί-κης). Ἀλ-λά καὶ δοῦ-λος εἶ-ναι ὁ Ἐ-πί-σκο-πος, δι-ά-κο-νος καὶ ὑ-πη-ρέ-της Ἰ-η-σοῦ Χρι-στοῦ, ὄρ-γα-νον τῆς θείας χά-ρι-τος, κι-θάρα με-λω-δική τοῦ πα-να-γίου Πνεύ-μα-τος, ποι-μήν, κη-δε-μὼν καὶ προ-στά-της τῶν ἀρ-νίων τοῦ Χρι-στοῦ, «ἀ-νά-δο-χος τῶν ὑπ’ αὐ-τοῦ ποι-μαι-νο-μέ-νων ψυ-χῶν» φύ-λαξ, ὁ-δη-γός , «σι-το-δό-τις πνευ-μα-τι-κός», δι-δά-σκα-λος, ἱ-α-τρός, ἐρ-γά-της τῆς Ἐκ-κλη-σίας καὶ «κα-λός οἰ-κο-νό-μος τῆς ποι-κί-λης χά-ρι-τος τοῦ Θεοῦ». (Α΄ Πετ. 4,10). Μέσα στήν ἀ-νε-ξι-χνί-α-στον παν-σο-φίαν καὶ παν-το-δυ-να-μίαν Του ὁ παν-το-κρά-τωρ Θε-ός ἠ-θέ-λη-σε μέ-σα ἀ-πό τήν ἀ-σθέ-νεια καὶ τήν εὐ-τέ-λεια «τοῦ ὁ-στρα-κί-νου σκεύ-ους» (Β΄ Κορ. 4,7) τοῦ ἀν-θρω-πί-νου πλά-σμα-τος νά ὑ-πη-ρε-τοῦν-ται διὰ τῆς πα-νι-έ-ρου Ἀρ-χι-ε-ρω-σύ-νης οὐ-ρά-νι-ες ἀ-ξί-ες καὶ ποι-ό-τη-τες καὶ ἀ-θά-να-τες ψυ-χές, ὑ-πέρ τῶν ὁ-ποί-ων ὁ μό-νος Κύ-ριος καὶ Ποι-μήν ἀ-λη-θής καὶ Δε-σπό-της τοῦ παν-τός ἐ-νην-θρώ-πι-σε, «ἀ-πέ-θα-νεν καὶ ἀ-νέ-στη». **«Ὡ βά-θος πλοῦ-του καὶ σο-φί-ας καὶ γνώ-σε-ως Θε-οῦ! ὡς ἀ-νε-ξε-ρεύ-νη-τα τά κρί-μα-τα αὐ-τοῦ καὶ ἀ-νε-ξι-χνί-α-στοι αἱ ὁ-δοί αὐ-τοῦ !» (Ρωμ.11,33)**

Διὰ τοῦ-το σή-με-ρον, Πα-νά-γι-ε Κύ-ρι-ε καὶ Δέ-σπο-τα τῆς ζω-ῆς μου «κα-γώ ὁ

ἄ-μαρ-τω-λός καί ἄ-νά-ξιος δοῦ-λος Σου τά με-γα-λεῖ-α τῶν θαυ-μά-των Σου ἐκ-δι-η-γού-με-νος, συ-νε-χό-με-νος φό-βῳ, ἐν κα-τα-νύ-ξει με-τά τοῦ θεί-ου ἱ-ε-ράρ-χου τῆς με-γα-λω-νύ-μου Θεσ-σα-λο-νί-κης Συ-με-ώ-νος, βο-ῶ Σοι» : **«Βα-βαί τοῦ μυ-στη-ρί-ου! τήν τοῦ Θε-οῦ ἐ-ξου-σί-αν καί δύ-να-μιν ἄν-θρω-πος λαμ-βά-νει καί εἰς θρό-νον αὐ-τοῦ τοῦ Θε-οῦ κα-τα-ξι-οῦ-σθαι κα-θῆ-σθαι. Ὡ τοῦ θαύ-μα-τος !»** (Συ-με-ών Θεσ-σα-λο-νί-κης, Δι-ά-λο-γος, κεφ. ΣΖ, PG 155,420A). Ἡ θε-ο-τί-μη-τος ἱ-ε-ρω-σύ-νη ὡς μυ-στή-ριον μέ-γα ἄ-παι-τεῖ πί-στιν ἀκλό-νη-τον, εὐ-λά-βειαν, τα-πεί-νω-σιν καί σε-μνό-τη-τα. Ὡς κρι-τή-ριον καί ποι-ό-τη-τα ζω-ῆς ζη-τεῖ κα-θα-ρό-τη-τα, ἄ-γι-ο-πνευ-μα-τι-κόν ἥθος καί φό-βον Θε-οῦ. Ὡς μαρ-τύ-ριον προῦ-πο-θέ-τει ἡ-ρω-ϊ-σμόν, αὐ-τα-πάρ-νη-σιν καί γεν-ναι-ό-τη-τα. Ὡς δι-α-κο-νί-α ἄ-με-τά-πτω-τον ἀγά-πην καί θυ-σι-α-στι-κόν φρό-νη-μα. Ἀ-λη-θῶς δέν γνω-ρί-ζω τί ἀπό ὅ-λα αὐ-τά δι-α-θέ-τω... Πι-θα-νόν τί-πο-τα! Ὅ-μως, ὁ-μο-λο-γῶ τήν ἄ-γνὴν δι-ά-θε-σίν μου, τήν εἰ-λι-κρι-νῇ πρό-θε-σιν καί τήν ἄ-νι-δι-ο-τε-λήν μου προ-αί-ρε-σιν καί ἀ-πό-φα-σιν νά ἐρ-γα-σθῶ «ὁ-ση μοι δύ-να-μεις», ἕ-ως τῆς ἐ-σχά-της μου ἄ-να-πνο-ῆς γιά τήν ἀ-γά-πην Σου Κύ-ρι-ε. Σέ ἀ-κού-ω καί πά-λιν σή-με-ρον, ἰ-δί-ως σή-με-ρον, νά μέ ἐ-ρω-τᾷς τό τρί-τον, καρ-δι-ο-γνώ-στα Σω-τῆρ μου, ἐ-άν Σέ ἀ-γα-πῶ. Καί ἐγώ ὁ κε-χρια-ῖος δού-λος Σοῦ ἄ-παν-τῶ, ὅ-τι, ἂν καί ἄ-νά-ξιος τῆς δι-κῆς Σου με-γα-λω-νύ-μου ἀ-γά-πης, ἀ-πό τῆς πρώ-της νε-ό-τη-τός μου μέ ὁ-λην τήν δύ-να-μιν τῆς ψυ-χῆς μου σέ ἀ-γα-πῶ.

Μα-κα-ρι-ώ-τα-τε Πά-τερ,

Ἐ-πι-τρέ-ψα-τέ μοι, τήν ἰ-ε-ράν ταύ-την ὥ-ραν, νά συν-τά-μω τόν πτω-χόν μου λό-γον , ὁ ὁ-ποῖ-ος ἄ-δυ-να-τί-ζει ἔ-τι μᾶλ-λον ἐκ-φε-ρό-με-νος ἐ-νώ-πιον σε-πτῶν καί πο-λι-ῶν Ἀρ-χι-ε-ρέ-ων ἐ-χόν-των λι-πα-ράν θε-ο-λο-γι-κήν παι-δεί-αν καί ἄ-γι-ο-πνευ-μα-τι-κήν ἐμ-πει-ρί-αν δα-ψι-λε-στά-την καί νά πε-ρι-ο-ρι-σθῶ εἰς τό νά κα-τα-θέ-σω λό-γους εὐ-γνω-μο-σύ-νης καί εὐ-χα-ρι-στί-ας.

Τήν ἄ-πει-ρον εὐ-γνω-μο-σύ-νην, δου-λι-κήν προ-σκύ-νη-σιν καί ὑ-πο-τα-γήν κα-τα-θέ-τω δο-ξο-λο-γι-κῶς πρός τόν ἐν Τριά-δι προ-σκυ-νού-με-νον Θε-όν, τῶν ἀνελ-πί-στων καί τῶν θαυ-μα-σί-ων Θε-όν, τόν ἄ-ξι-ώ-σαν-τά με τοια-ύτης εὐ-λο-γί-ας, τι-μῆς καί χά-ρι-τος. Τό καρ-δι-ο-στά-λα-κτον δά-κρυ-ον τῆς εὐ-χα-ρι-στί-ας καί τῆς ἄ-πεί-ρου εὐ-γνω-μο-σύ-νης μου ἄ-κο-λού-θως ἐμ-πι-στεύ-ο-μαι υἱ-ο-πρε-πῶς εἰς τε τήν Ὑ-πε-ρα-γί-αν Θε-ο-τό-κον, τήν Με-γα-λο-σπη-λαι-ώ-τισ-σαν, τήν προ-στά-τι-δα τῆς Μο-νῆς τῆς με-τα-νοί-ας μου καί τήν φι-λό-στορ-γον μη-τέ-ρα τῆς ζω-ῆς μου, καί εἰς πάν-τας τούς ἄ-γί-ους τούς πε-ρι-σκέ-πον-τάς με διά τῶν θε-ο-δέ-κτων εὐ-χῶν των.

Εὐ-γνω-μο-σύ-νην καί εὐ-χα-ρι-στί-ας ὁ-φεί-λω πρός ἅ-παν-τας τούς Σε-βα-σμι-ω-τά-τους Ἀρ-χι-ε-ρεῖς, τούς συγ-κρο-τοῦν-τας τήν ἰ-ε-ράν Σύ-νο-δον τῆς Ἱ-ε-ραρ-χί-ας τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος, πού ἐ-πέ-βλε-ψαν μέ ἄ-γά-πην καί στορ-γήν πρός τήν ἄ-να-ξι-ό-τη-τά μου καί μέ ἄ-νέ-δει-ξαν, μέ τήν τι-μί-αν καί θε-ο-κί-νη-τον ψῆ-φον τους, Ἐπί-σκο-πον καί Μη-τρο-πο-λί-την τῆς θε-ο-σώ-στου, ἱστο-ρι-κῆς καί πα-νεν-δό-ξου Μη-τρο-πό-λε-ως Κα-λα-βρύ-των καί Αἰ-γι-α-λεί-ας εἰς δι-α-δο-χήν μά-λι-στα τοῦ γεν-ναι-ό-φρο-νος ὁ-μο-λο-γη-τοῦ καί ἄ-γω-νι-στοῦ πο-λυ-σε-βά-στου προ-κα-τό-χου καί Γέ-ρον-τός μου, Μη-τρο-πο-λί-του κ. Ἀμ-βρο-σί-ου.

Ἐ-πι-θυ-μῶ, ὅ-μως, Μα-κα-ρι-ώ-τα-τε, νά στρα-φῶ τήν ὥ-ραν ταύ-την τήν ἰ-ε-ράν , πρω-τί-στως πρός τό σε-πτόν πρό-σω-πόν Σας ὡς πρός πα-τέ-ρα ἄ-γα-θόν καί νά Σᾶς ἐκ-φρά-σω τήν ὁ-λο-κάρ-διον εὐ-γνω-μο-σύ-νην μου. Κα-τα-φι-λῶ μέ βα-θύ-τα-τον σε-βα-σμόν καί ἀφο-σί-ω-σιν τήν χα-ρι-τό-βρυ-τον δε-ξιάν Σας, «τήν ἡ-γι-α-σμέ-νην καί κε-χα-ρι-τω-μέ-νην καί τό με-τα-δο-τι-κόν τῆς θεί-ας χά-ρι-τος ἔχου-σαν.. καί χα-ρι-σμά-των πα-ρε-κτι-κήν». Σᾶς εὐ-γνω-μο-νῶ ὅ-χι μό-νον δι-ό-τι διά τῶν τι-μί-ων χει-ρῶν Σας ἐν-τός ὁ-λί-γου θά λά-βω τήν τρι-σμέ-γι-στον χά-ριν τῆς Ἀρ-χι-ε-ρω-σύ-νης, ἀλ-λά καί δι' ὅ-λα τά ἄ-γα-θά καί λί-αν δι-δα-κτι-κά πού ἐ-πί-δω-δε-κα-ε-τί-αν ἔ-μα-θον πλη-σί-ον Σας ἀ-πό τῆς πο-λυ-ευ-θύ-νου θέ-σε-ως τοῦ Γραμ-μα-τέ-ως τῆς Ἱ-ε-ρᾶς Συ-νό-δου, πού ἡ ἄ-γά-πη Σας μοῦ ἐ-νε-πι-στεύ-θη. Ἡ σύ-νε-σις, ἡ λι-πα-ρά γνῶ-σις τῶν πο-λυ-πλό-κων ἐκ-κλη-σι-α-στι-κῶν πραγ-μά-των, ἡ βα-θιά πί-στις, ἡ ὁ-ξυ-δέρ-κεια, ἡ δι-ο-ρα-τι-κό-της καί ἡ σω-φρο-σύ-νη πού Σᾶς

χα-ρα-κτη-ρί-ζουν ἄ-πο-τε-λοῦν σπου-δαί-α ἐ-χέγ-γυ-α ἄ-σφα-λοῦς πη-δα-λι-ου-χί-ας τοῦ σκά-φους τῆς Ἑκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος «ἐν και-ρῷ χει-μῶ-νος βα-ρυ-τά-του». Ὁ-λα ὅ-σα ἐ-δι-δά-χθην πλη-σί-ον σας ὅ-λα αὐ-τά τά χρο-νια θά ἄ-πο-τε-λοῦν δι' ἐ-μέ πο-λύ-τι-μα πνευ-μα-τι-κά ἐ-φό-δια διὰ τήν τα-πει-νήν ἄρ-χι-ε-ρα-τι-κὴν καὶ ποι-μαν-το-ρι-κὴν δι-α-κο-νί-αν μου εἰς τὸν Ἀμ-πε-λώ-να τοῦ Κυ-ρί-ου μας. Ὁ Ἅγιος Θε-ός εὖ-χο-μαι νά Σᾶς χα-ρί-ζει γιὰ ἔ-τη πολ-λά εἰς τήν Ἑκ-κλη-σί-αν Του.

Ἐ-πί-σης ἐ-πι-θυ-μῶ νά μνη-μο-νεύ-σω αὐ-τήν τήν ἁ-γί-αν ὥ-ραν μέ βα-θύ-τα-τον σε-βα-σμόν καί εἰ-λι-κρι-νῇ υἱ-ι-κὴν εὐ-γνω-μο-σύ-νην τοῦ σε-πτοῦ ὁ-νό-μα-τος τοῦ ἁ-οι-δί-μου ἄ-πο-στο-λό-φρο-νος Ἀρ-χι-ε-πι-σκό-που Ἀ-θη-νῶν καί πά-σης Ἑλ-λά-δος κυ-ροῦ Χρι-στο-δού-λου, μέ τοῦ ὁ-ποί-ου τήν πα-τρι-κὴν εὐ-λο-γί-αν προ-σε-λή-φθην ὡς με-τα-κλη-τός Κλη-ρι-κός τῆς ἱ-ε-ρᾶς Μη-τρο-πό-λε-ως Κα-λα-βρύ-των καί Αἰ-γι-α-λεί-ας, εἰς τήν ἱ-ε-ράν Σύ-νο-δον τῆς Ἑκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος. Ἄς εἶ-ναι αἰ-ω-νί-ως ἁ-νέ-σπε-ρος καί φω-ταυ-γής ἡ μνή-μη του καί εἴ-θε νά ἔ-χω τήν ἁ-γί-αν εὐ-χὴν Του.

Εὐ-χα-ρι-στί-ας θερ-μάς, υἱ-ι-κὴν εὐ-γνω-μο-σύ-νην καί σε-βα-σμόν ἐκ-φρά-ζω καί πρός Ἐ-σᾶς, Σε-βα-σμι-ώ-τα-τε Γέ-ρον-τα καί πα-τέ-ρα μου. Σεῖς μέ χει-ρο-κρα-τή-σα-τε μέ τήν στι-βα-ράν δε-ξιάν Σας καί μέ ὁδη-γή-σα-τε εἰς τήν μο-να-χι-κὴν πο-λι-τεί-αν, διὰ τῶν εὐ-χῶν τοῦ τό-τε Πνευ-μα-τι-κοῦ μου πα-τρός, Ἀρ-χιμ. Παύ-λου Πα-πα-λε-ξί-ου, νῦν δέ Σε-βα-σμι-ω-τά-του Μη-τρο-πο-λί-του Σερ-βί-ων καί Κο-ζά-νης, τὸν ὁ-ποῖ-ον ἐκ μέ-σης καρ-δί-ας εὐ-γνω-μο-νῶ. Σεῖς, τι-μι-ώ-τα-τε Δέ-σπο-τα, ὡς πα-τήρ φι-λό-στορ-γος, μέ ἐ-μυ-στα-γω-γή-σα-τε εἰς τὰ ἐν-δό-τε-ρα τοῦ θυ-σι-α-στη-ρί-ου διὰ τῆς εἰς δι-ά-κο-νον καί, ἐν συ-νε-χεί-ᾳ, εἰς πρε-σβύ-τε-ρον χει-ρο-το-νί-ας, πού ἔ-λα-βα ἀ-πό τὰ τί-μια χέ-ρια Σας. Πο-λύ-τι-μη κλη-ρο-νο-μιά οἱ συμ-βου-λές καί οἱ δι-δα-χές Σας, ἐστή-ρι-ξαν τὰ πρῶ-τα δει-λά βή-μα-τα τῆς μο-να-χι-κῆς καί ἱ-ε-ρα-τι-κῆς δι-α-κο-νί-ας μου καί στη-ρί-ζουν μέ-χρι σή-με-ρα τήν πο-ρεί-αν μου, ἱ-δι-αι-τέ-ρως σέ ὧ-ρες με-γά-λων θλί-ψε-ων καί ἰ-σχυ-ρῶν δο-κι-μα-σι-ῶν, πού ἡ ἁ-γά-πη τοῦ Θε-οῦ μου ἐ-πέ-τρε-ψεν καί λί-αν προ-σφά-τως νά ὑ-πο-μεί-νω. Δό-ξα τῷ Θεῷ, πάν-των ἔ-νε-κεν! Κυ-ρί-ως, ὁ-μως, τό φω-τει-νόν πα-ρά-δειγ-μά Σας μοῦ ἐ-δί-δα-ξεν τήν ἁ-ξί-αν τῆς ἀπο-στο-λι-κῆς ἀ-πλό-τη-τος, τό με-γα-λειῖ-ον τῆς τα-πει-νώ-σε-ως, τὸν πλοῦ-τον τῆς εἰ-λι-κρί-νειας καί τῆς ἁ-νι-δι-ο-τέ-λειας, ἀ-φοῦ κα-θη-με-ρι-νῶς ἁ-νε-κά-λυ-πτα εἰς τό τί-μιον πρό-σω-πόν Σας τί ση-μαί-νει ἔ-νας Ἐ-πί-σκο-πος νά θυ-σιά-ζει «τήν ψυ-χὴν αὐ-τοῦ ὑ-πέρ τῶν προ-βά-των». (Ι-ω.10,11). Σᾶς εὐ-χα-ρι-στῶ εὐ-γνω-μό-νως «κα-τά πάν-τα καί διὰ πάν-τα.» Θά εἶ-μαι δί-πλα Σας πάν-το-τε υἱ-ός εὐ-γνώ-μων καί ὁ-λο-πρό-θυ-μος.

Ἐ-πι-προ-σθέ-τως, εὐ-χα-ρι-στῶ τούς Σε-βα-σμι-ω-τά-τους Μη-τρο-πο-λί-τας, οἱ

ὁ-ποῖ-οι μέ τό-σην ἁ-γά-πην καί τι-μήν πρὸς τὴν ἐ-λα-χι-στό-τη-τά μου ἡ-θέ-λη-σαν
νά γί-νουν σή-με-ρον, διὰ τῆς σε-πτῆς λει-τουρ-γι-κῆς καί συμ-προ-σευ-χη-τι-κῆς
συμ-με-το-χῆς τους πο-λύ-τι-μοι συγ-κυ-ρη-ναῖ-οι εἰς τὸν Ἀρ-χι-ε-ρα-τι-κόν
σταυ-ρο-α-να-στά-σι-μον δό-λι-χόν μου.

Εὐ-γνω-μό-νως ὦ-σαύ-τως ἐ-πι-θυμῶ νά εὐ-χα-ρι-στήσω ὁ-λους τοὺς κατὰ πάντα
ἁ-ξί-ους Ἀρ-χι-γραμ-μα-τεῖς τῆς ἁ-γίας καί Ἰ-ε-ρᾶς Συ-νό-δου τῆς Ἐκ-κλη-σίας τῆς
Ἑλ-λά-δος, καί ὁ-λους τοὺς πρα-γμα-τικά σπου-δαί-ους κλη-ρι-κούς καί τοὺς
φι-λο-τί-μους λα-ϊ-κούς συ-νερ-γά-τας στήν δε-κα-ο-κτα-ετῇ ἰ-ε-ρο-συ-νο-δι-κὴν μου
πο-ρείαν καί δι-α-κο-νίαν. Πρῶ-τον εἰς αὐ-τόν τόν ἰ-ε-ρόν κα-τά-λο-γον τῆς
εὐ-γνω-μο-σύ-νης ἁ-να-γράφω, πάνυ ἁ-ξι-ο-χρέως, τόν κατὰ πάντα «ἰ-σό-ψυ-χον»
(Φι-λιπ.2,20) ἁ-δελ-φόν μου καί ἐ-πι-στή-θιον φί-λον ἀπό τῶν εὐ-λο-γη-μέ-νων
ἐ-κεί-νων χρό-νων τῆς πρώ-της νε-ό-τη-τός μας, Σε-βα-σμι-ώ-τα-τον
Μη-τρο-πο-λί-την Σερ-ρῶν καί Νι-γρί-της, κ. Θε-ο-λό-γον. Μέ βα-θείαν
εὐ-γνω-μο-σύ-νην εὐ-χα-ρι-στῶ τοὺς Σε-βα-σμι-ω-τά-τους Μη-τρο-πο-λί-τας
Πα-τρῶν κ. Χρυ-σό-στο-μον, Πει-ραιῶς κ. Σε-ρα-φείμ, Κο-ρίν-θου κ. Δι-ο-νύ-σιον,
Κη-φι-σίας κ. Κύ-ριλ-λον, Χίου κ. Μᾶρ-κον, Νέας Ἰ-ω-νίας κ. Γα-βριήλ,
Πε-ρι-στε-ρί-ου κ. Κλή-μεν-τα, κα-θὼς ἐ-πί-σης, καί τόν νῦν Ἀρ-χι-γραμ-μα-τέ-α τῆς
Ἰε-ρᾶς Συ-νό-δου ἐ-ψη-φι-σμέ-νον Ἐ-πί-σκο-πον Ὡρεῶν κ. Φι-λό-θε-ον. Ἐ-πί-σης μέ
αἰ-σθή-μα-τα εἰ-λι-κρι-νοῦς εὐ-γνω-μο-σύ-νης ἀσπά-ζο-μαι τὰς χα-ρι-το-βρύ-τους
δε-ξιὰς τῶν Σε-βα-σμι-ω-τά-των Μη-τρο-πο-λι-τῶν, Σπάρ-της κ. Εὐ-στα-θί-ου,
Σά-μου κ. Εὐ-σε-βί-ου, Και-σα-ρια-νῆς κ. Δα-νι-ήλ, Σύ-ρου κ. Δω-ρο-θέ-ου,
Χαλ-κί-δος κ. Χρυ-σο-στό-μου, Μεσ-ση-νί-ας κ. Χρυ-σο-στό-μου, Ἰ-λί-ου κ.
Ἀ-θη-να-γό-ρου ὡς καί τοῦ πνευ-μα-τι-κοῦ μου δι-δα-σκά-λου, Μη-τρο-πο-λί-του
Με-σο-γαί-ας κ. Νι-κο-λά-ου γιὰ τὴν πολ-λὴν τους ἁγά-πην πρὸς τό τα-πει-νόν μου
πρό-σω-πον.

Μέ αἰ-σθή-μα-τα εὐ-γνω-μο-σύ-νης ἐ-πί-σης εὐ-χα-ρι-στῶ τοὺς ἁ-γα-πη-τούς μου
πα-τέ-ρας καί ἁ-δελ-φούς συμ-μο-να-στάς εἰς τὴν σε-βα-σμί-αν Μο-νήν τῆς
με-τα-νοί-ας μου, τῆς Πα-να-γί-ας τῆς Με-γα-λο-σπη-λαι-ω-τίσ-σης, διὰ τὴν
ἁ-γά-πην, τὴν προ-σευ-χὴν καί τὴν συμ-πα-ρά-στα-σίν τους καθ' ὅ-λα τὰ χρό-νια
τῆς μο-να-χι-κῆς μου πο-λι-τεί-ας καί τῆς δι-α-κο-νί-ας μου ὡς Ἡ-γου-μέ-νου
Αὐ-τῆς. Συμ-πο-ρευ-τή-κα-με ἁ-δελ-φι-κῶς, συμ-προ-σευ-χη-θή-κα-με,
συλ-λει-τουρ-γῆ-σα-με, πα-λέ-ψα-με, μέ στή-ρι-ξαν καί τοὺς στή-ρι-ξα σέ
δύ-σκο-λες στιγ-μές καί πει-ρα-σμούς. Ἡ Πα-να-γί-α Μη-τέ-ρα μας εἴ-θε νά
εὐ-λο-γῇ-σει τὴν Ἰ-ε-ράν Μο-νήν τοῦ Με-γά-λου Σπη-λαί-ου ὥ-στε νά εὐ-ρε-θεῖ ἕνας
νέ-ος καί ἰ-κα-νό-τε-ρος ἐ-μοῦ, Πα-τέ-ρας καί προ-στά-της Αὐ-τῆς, πρὸς
συ-νέ-χι-σιν καί κα-τά Χρι-στόν προ-κο-πὴν τοῦ ἰ-ε-ροῦ ἔρ-γου.

Τόν πο-λύ σε-βα-στόν μου π. Ἰ-ω-άν-νην Πε-τρό-που-λον, Γε-νι-κόν Ἀρ-χι-ε-ρα-τι-κόν

Ἐπί-τρο-πον τῆς Ἰ-ε-ρᾶς Μη-τρο-πό-λε-ως Κα-λα-βρύ-των καὶ Αἰ-γι-α-λεί-ας, πού ἐκ νε-α-ρᾶς ἡ-λι-κί-ας μοῦ ἐ-νέ-πνευ-σε τόν ἄ-γιον πό-θον διὰ τήν ἰ-ε-ρω-σύ-νην καὶ μέ ἐ-νί-σχυ-ε πνευ-μα-τι-κῶς, εὐ-γνω-μό-νως εὐ-χα-ρι-στῶ. Εὐ-χα-ρι-στῶ γιά τίς προ-σευ-χές του τόν π. Χρῆ-στον Ρέλ-λαν, Ἐπί-τι-μον Γε-νι-κόν Ἀρ-χι-ε-ρα-τι-κόν Ἐπί-τρο-πον Αἰ-γί-ου καὶ ἐ-πί πολ-λά ἔ-τη πο-λύ-τι-μον συ-νερ-γά-την τοῦ σε-πτοῦ μας Ποι-με-νάρ-χου.

Εὐ-χα-ρι-στῶ ὁ-λο-θύ-μως τόν Πα-νο-σι-ο-λο-γι-ώ-τα-τον Ἀρ-χιμ. π. Ἰ-ω-α-κείμ Βε-νι-α-νά-κην, Πρω-το-σύγ-κελ-λον τῆς Ἰ-ε-ρᾶς Μη-τρο-πό-λε-ως Κα-λα-βρύ-των καὶ Αἰ-γι-α-λεί-ας, ὅ-λους τούς πα-ρόν-τας πα-τέ-ρας καὶ ἄ-δελ-φούς, Κα-θη-γου-μέ-νους, ἄ-δελ-φούς κλη-ρι-κούς, τούς ἐγ-γύς καὶ τούς μα-κράν ἄ-δελ-φούς καὶ πα-τέ-ρας, τίς Ὀ-σι-ώ-τα-τες Μο-να-χές, τούς ἐκ-προ-σώ-πους τῶν Ἀρ-χῶν, τῆς Το-πι-κῆς Αὐ-το-δι-οι-κή-σε-ως Αἰ-γι-α-λεί-ας καὶ Κα-λα-βρύ-των, τούς ἐκ-προ-σώ-πους φο-ρέ-ων καὶ συλ-λό-γων καὶ ὅ-λους τούς τι-μί-ους ἄ-δελ-φούς καὶ πα-τέ-ρας, κλη-ρι-κούς καὶ λα-ϊ-κούς τῆς Ἰ-ε-ρᾶς Μη-τρο-πό-λε-ως Κα-λα-βρύ-των καὶ Αἰ-γι-α-λεί-ας, πού θε-λή-σα-τε νά μοῦ χα-ρί-σε-τε τήν πο-λύ-τι-μον χα-ράν τῆς συμ-με-το-χῆς σας εἰς τήν προ-σω-πι-κὴν μου Πεν-τη-κο-στήν, ἐρ-χό-με-νοι σή-με-ρον εἰς τόν πα-νί-ε-ρον Μη-τρο-πο-λι-τι-κόν Να-όν Ἀ-θη-νῶν, ὥ-στε νά συμ-προ-σευ-χη-θῇ-τε δι’ ἐ-μέ τόν ἄ-τε-λῆ «ἴ-να ἔλ-θῃ ἐ-π’ ἐ-μέ ἡ δύ-να-μις καὶ ἡ χά-ρις τοῦ Πα-να-γί-ου Πνεύ-μα-τος». Με βα-θεῖα συγ-κί-νη-ση εὐ-χα-ρι-στῶ καὶ ὅ-λους τούς εὐ-σε-βεῖς δα-σκά-λους μου – ζῶν-τας τε καὶ κε-κοι-μη-μέ-νους- ὅ-λων τῶν ἐκ-παι-δευ-τι-κῶν βαθ-μί-δων.

Ἄ-φη-σα τε-λευ-ταί-ους τούς κα-τά σάρ-κα συγ-γε-νεῖς μου εἰς τούς ὁ-ποί-ους ὁ-φεί-λω αἰ-ώ-νιον εὐ-γνω-μο-σύ-νην καὶ ἁ-γά-πην. Ἐν-δα-κρυσ μνη-μο-νεύ-ω τῆς ἁ-γά-πης, τῆς στορ-γῆς, τοῦ κα-θη-με-ρι-νοῦ ἁ-γώ-νος, τῶν πολ-λῶν κό-πων καὶ τῶν με-γά-λων μό-χθων τῶν μα-κα-ρι-στῶν γο-νέ-ων μου, Δη-μη-τρί-ου καὶ Βα-σι-λι-κῆς, πού μέ πολ-λάς θυ-σί-ας, δά-κρυ-α, προ-σευ-χάς καὶ στε-ρή-σεις ἁ-νέ-θρε-ψαν ἐ-μέ καὶ τὰ ἁ-δέλ-φια μου, εἰς τήν ζω-ήν αὐ-τήν. Ἐπί-σης μέ βα-θεῖ-αν συγ-κί-νη-σιν μνη-μο-νεύ-ω καὶ τοῦ ὁ-νό-μα-τος τῆς μα-κα-ρι-στῆς καὶ εὐ-γε-νε-στά-της Νι-κο-λί-τσας Λε-νῆ, μη-τρός τοῦ Σε-βα-σμι-ω-τά-του Μη-τρο-πο-λί-του μας κ. Ἀμ-βρο-σί-ου. Ἡ ἰ-δί-α πρίν πολ-λά ἔ-τη εἶ-χε προ-βλέ-ψει ὅ-τι θά δι-α-δε-χθῶ τόν πε-φι-λη-μέ-νον υἱ-όν της καὶ μέ εἶ-χε πα-ρα-κα-λέ-σει νά στα-θῶ πλη-σί-ον του ὡς «λαμ-πά-δα ἀναμ-μέ-νη καὶ υἱ-ός πραγ-μα-τι-κός», ὅ-περ, μέ τήν βο-ή-θειαν τοῦ Θε-οῦ θά πρά-ξω. Μνη-μο-νεύ-ω με-τά βα-θυ-τά-του σε-βα-σμοῦ καὶ τῶν σε-πτῶν ὁ-νο-μά-των τῶν ἁ-να-παυ-ο-μέ-νων ἐν χώ-ρᾳ ζῶν-των, πα-τέ-ρων, Εὐ-σε-βί-ου Γι-αν-να-κά-κη πνευ-μα-τι-κοῦ καὶ Γέ-ρον-τος τῆς Γυ-ναι-κεί-ας Ἰ-ε-ρᾶς Μο-νῆς μας, Ἀ-γί-ου Ἰ-ω-άν-νου τοῦ Θε-ο-λό-γου Βε-ρί-νου καὶ Γε-ωρ-γί-ου Μπίρ-μπα ἐ-πί πολ-λά ἔ-τη Ἀρ-χι-ε-ρα-τι-κοῦ Ἐ-πι-τρό-που Κα-λα-βρύ-των. Εἶ-μαι βέ-βαι-ος ὅ-τι οἱ ψυ-χές τους ἀγάλ-λον-ται τήν στιγ-μήν

αὐ-τήν εἰς τόν οὐ-ρα-νόν καί ἐ-νώ-νουν τάς προ-σευ-χάς τους μέ τάς ἰ-δι-κάς μας.
Ἡ προ-σευ-χή τους ἀ-πό τήν Βα-σι-λεί-αν τοῦ Θε-οῦ πού προ-γεύ-ον-ται καί ἡ
ἄ-νω-θεν εὐ-χή τους ἀ-πο-τε-λοῦν δι' ἐ-μέ ἐφό-διον πο-λύ-τι-μον καί ἐ-νί-σχυ-σιν
πνευ-μα-τι-κήν.

Εὐ-χα-ρι-στῶ ἐγ-καρ-δί-ως τά κα-τά σάρ-κα ἀ-δέλ-φια μου ὡς καί τίς
οἰ-κο-γέ-νει-ές τους, κα-θώς δέν στά-θη-καν πο-τέ ἐμ-πό-διον εἰς τήν κλῆ-σιν καί
τήν ἀ-πο-στο-λήν μου, ἀλ-λά μοῦ συμ-πα-ρα-στά-θη-καν πάν-το-τε μέ ἀ-γά-πην,
στορ-γήν καί δι-ά-κρι-σιν.

Καί τα- νῦν, Μα-κα-ρι-ώ-τα-τε Πά-τερ καί Δέ-σπο-τα, Σε-βα-σμι-ώ-τα-τοι ἅ-γιοι
Ἀρ-χι-ε-ρεῖς, πα-τέ-ρες καί ἀ-δελ-φοί, ὑ-ψώ-σα-τε χεῖ-ρας ἰκέ-τι-δας καί ἐ-κτε-νῶς
δε-ή-θη-τε τοῦ Με-γά-λου καί Ἁ-κρου Ἀρ-χι-ε-ρέ-ως Ἰ-η-σοῦ Χρι-στοῦ ἱ-να, ἐ-μέ τόν
εὐ-τε-λῆ καί ἐ-λά-χι-στον ἀ-να-δεί-ξη ἄ-ξιον οἰ-κο-νό-μον τῆς με-γά-λης ταύ-της
ἀρ-χι-ε-ρα-τι-κῆς τι-μῆς καί ἀ-ξί-ας, εὐ-χαῖς καί ἰ-κε-σί-αις τῆς Ὑ-πε-ρα-γί-ας
Θε-ο-τό-κου τῆς Τρυ-πη-τῆς καί Με-γα-λο-σπη-λαι-ω-τίσ-σης, τῶν Ὁ-σί-ων
Πα-τέ-ρων ἡμῶν Ἰ-ε-ρω-νύ-μου, Λε-ον-τί-ου, Ἀ-λε-ξί-ου τοῦ ἀν-θρώ-που τοῦ Θε-οῦ,
Συ-με-ών, Θε-ο-δώ-ρου καί Εὐ-φρο-σύ-νης, Κτι-τό-ρων τῆς Ἰ-ε-ρᾶς Μο-νῆς τοῦ
Με-γά-λου Σπη-λαί-ου καί πάν-των τῶν ἀ-γί-ων. «Ὁ Θε-ός ἰλά-σθη-τί μοι τῷ
ἀ-μαρ-τω-λῷ». (Λου-κ18,13). **Ναί Κύ-ρι-ε, σύ οἶ-δας ὅ-τι φι-λῶ σε. Λά-λει
Κύ-ρι-ε, ὁ δοῦ-λος Σου ἀ-κού-ει καί ὑπα-κού-ει! Ἀμήν.**

Φωτογραφίες: Γιώργος Φερδής, Θεολόγος-Δημοσιογράφος